

Den 18. marts 2005 afgav jeg en opfølgingsrapport (nr. 1) om min inspektion den 23. maj 2003 af arresten/detentionen i Ilulissat. I rapporten bad jeg Politimesteren i Grønland, Direktoratet for Kriminalforsorgen og Justitsministeriet om oplysninger mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter udtalelser mv. af 12. april 2005 fra politiet i Ilulissat (stationslederen), af 20. april 2005 og 17. januar 2006 (begge med bilag) fra Politimesteren i Grønland, af 22. december 2005 og 13. marts 2006 fra Direktoratet for Kriminalforsorgen og af 4. november 2005, 11. januar 2006 og 20. marts 2006 fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad 2.1. Anvendelsen af toilet- og baderum til madlavning/opvask

I inspektionsrapporten anførte jeg bl.a. følgende:

”Arresten/detentionen rummer tre detentionslokaler og et forrum og endvidere et rum på 7-8 m² med toilet og bad (brus). I rummet er endvidere en bordplade af stål med indbygget vask og koldt og varmt vand. Vasken er placeret på væggen ind til forrummet modsat toilettet. På forespørgsel bekræftede stationslederen at de indsatte vasker op her.

Stationslederen oplyste efterfølgende at de indsatte selv skal lave maden. Han sørger for at der er mad i køle-/fryseskabet til et par dage ad gangen. Stationslederen oplyste at mange af de indsatte i arresten/detentionen laver varm mad flere gange om dagen.

Køkkenvasken og det dertil hørende stålbord er placeret i det separate toilet- og baderum fordi der ikke er noget afløb i forrummet.

Tilberedning af varm mad – herunder partering af fisk og kød – foregår mest naturligt hvor der er adgang til vand.

Jeg må derfor umiddelbart lægge til grund at ikke alene opvasken, men også en stor del af tilberedningen af mad foregår i toilet- og baderummet. Dette giver efter min opfattelse grundlag for alvorlige sundhedsmæssige betænkeligheder.

Før jeg foretager videre vedrørende dette spørgsmål, beder jeg Politimesteren i Grønland og Justitsministeriet om en udtalelse.”

Politimesteren i Grønland indhentede i den anledning en udtalelse fra den daværende stationsleder i Ilulissat hvis oplysninger politimesteren og Direktoratet for Kriminalforsorgen henviste til i deres udtalelser til mig. Justitsministeriet henholdt sig i sin udtalelse til mig til direktoratets bemærkninger og oplyste efterfølgende at ministeriet havde anmodet politimesteren i Grønland om (også) at overveje muligheden for at lade tilbageholdte og domfældte vaske op et andet sted.

I opfølgingsrapporten anførte jeg herefter følgende:

”Som det fremgår, angår det sundhedsmæssige spørgsmål som jeg har rejst, efter politimesterens, direktoratets og ministeriets opfattelse ikke (længere) tilberedning af mad, men (kun) opvask. Myndighederne har herved henvist til stationslederens oplysninger.

Som anført i den endelige rapport lagde jeg umiddelbart til grund at ikke kun opvasken, men også (en del af) tilberedningen af mad foregår i toilet- og baderummet hvilket efter min opfattelse gav grundlag for alvorlige sundhedsmæssige betænkeligheder. Baggrunden herfor var dels stationslederens oplysninger under inspektionen om at mange af de anbragte i arresten/detentionen har en forkærlighed for varm mad, jf. citatet ovenfor fra inspektionsrapporten, dels at tilberedning af varm mad – herunder partering af fisk og kød – mest naturligt foregår hvor der er adgang til vand hvilket der for så vidt angår arresten/detentionen i Ilulissat kun er i toilet- og baderummet.

Efter de nu foreliggende oplysninger synes dette imidlertid ikke at være tilfældet.

Det fremgår således af stationslederens og politimesterens oplysninger at der ikke indkøbes madvarer til de tilbageholdte/domfældte i arresten/detentionen i Ilulissat som skal parteres eller forarbejdes inden tilberedningen. Heraf må nødvendigvis følge at der f.eks. ikke indkøbes hakket kød eller fars som inden tilberedningen skal formes til eksempelvis (hakke)bøffer eller frikadeller. Jeg må endvidere forstå det

oplyste på den måde at tilbageholdte/domfældte i arresten/detentionen heller ikke tilbereder fisk som de pågældende selv fanger (f.eks. i forbindelse med deres ophold som dagfolk i anstalten for domfældte) eller som de pågældende får foræret.

Jeg bemærker i tilknytning til det sidstnævnte at detentionslokale 2 på tidspunktet for inspektionen var beboet af en domfældt der tidligere på morgenen var taget på fiskeri med sin arbejdsgiver.

Inden jeg foretager mig mere vedrørende det nævnte sundhedsmæssige spørgsmål, beder jeg politimesteren om at oplyse om ovenstående er rigtigt forstået. I bekræftende fald beder jeg politimesteren om at oplyse hvilke(n) form(er) for varm mad de anbragte i arresten/detentionen spiser – heraf mange to gange om dagen.

Jeg bemærker for fuldstændighedens skyld at jeg i forbindelse med at jeg rejste ovenstående spørgsmål umiddelbart vurderede at det uden de store bygningsmæssige ændringer var muligt at placere stålbordet med håndvask (eller et tilsvarende mindre bord) inde i forrummet – på den anden side af væggen i forhold til den nuværende placering med tilslutning til vand og afløb gennem væggen ind til toilet- og baderummet.”

Politimesteren i Grønland har som svar herpå henvist til en udtalelse af 12. april 2005 fra politiet i Ilulissat. Den daværende stationsleder har her bl.a. anført følgende:

”Jeg kan uddybende oplyse, at ingen tilbageholdte har mulighed for selv at indfange fisk eller i det hele taget drive fangst. Ejheller som dagfolk i anstalten for domfældte, idet de kun færdes på anstaltens aflukkede område.

Det er således ganske udelukket, at de kan komme med personalet og domfældte/afsonere på fangsttur i anstaltens båd.

Kun domfældte har denne mulighed. Jeg har dog aldrig oplevet, at fangsten eller dele heraf er bragt til detentionen. En evt. fangst indgår i anstaltens daglige forbrug eller proviantbeholdning.

Tilbageholdte/domfældte i detentionen tillades ikke at modtage foræringer i form af madvarer under tilbageholdelsen, idet alene mad indkøbt af undertegnede bliver anvendt, hvilket sker ud fra rent sundhedsmæssige betragtninger.

Det er således korrekt opfattet, at tilbageholdte/domfældte i detentionen ikke parterer eller forarbejder fisk eller fødevarer i øvrigt.

Indkøbet af madvarer til de anbragte i detentionen omfatter the, kaffe, mælk, cornflakes, havregryn, mel, sukker, brød og hvad der i øvrigt er nødvendigt for at smøre sig nogle fransk- og rugbrødsmadder med pålæg.

Varm mad fremstilles af hakket oksekød (million- og hakkebøf), småkød af svine- og oksekød, udskårne svine- og lammekoteletter, udskåret suppekød af rensdyr og lam, udskåret hval, wienerpølser, medisterpølse samt udskåret fisk og i mindre omfang færdigretter, alt som frysevarer.

Som tilbehør indkøbes løsfrosne grøntsager, løg, pasta af forskellige slags, spaghetti og i mindre omfang kartofler, som en stor del af året enten er meget dyre eller overhovedet ikke kan købes.

Ingen af de indkøbte varer kræver partering eller forarbejdning i øvrigt forinden de tilberedes.”

Politimesteren i Grønland har i det hele henvist til stationslederens udtalelse.

Direktoratet har ikke haft bemærkninger til det som stationslederen har oplyst,

”...herunder at ingen af de indkøbte madvarer kræver partering eller forarbejdning i øvrigt...” (direktoratets udtalelse af 22. december 2005 til Justitsministeriets departement).

Som det fremgår af citatet ovenfor, bemærkede jeg i opfølgingsrapporten at jeg i forbindelse med at jeg havde rejst det ovenstående spørgsmål, umiddelbart vurderede at det uden de store bygningsmæssige ændringer var muligt at placere stålbordet med håndvask (eller et tilsvarende mindre bord) inde i forrummet – på den anden side af væggen i forhold til den nuværende placering med tilslutning til vand og afløb gennem væggen ind til toilet og baderummet.

Om dette (del)spørgsmål og om muligheden for at lade tilbageholdte og domfældte vaske op et andet sted har stationslederen anført følgende:

”Skal man adskille toilet- og baderum fra opvaskebordet kræves en større ombygning – nemlig at man separerer toilet- og baderum og f.eks. fremstiller et bord med hånd-

vask, der placeres i en åben niche (hvor det nuværende toilet befinder sig). Man bevarer således den sparsomme plads der er i forrummet.”

Direktoratet for Kriminalforsorgen har i ovennævnte udtalelse af 22. december 2005 anført at direktoratet under en tjenesterejse har besigtiget forholdene i arresten/detentionen, og at direktoratet er enig i stationslederens vurdering hvorefter det vil kræve en egentlig ombygning ”hvis toilet- og baderum skal separeres fra opvaskebordet”.

Direktoratet har endvidere erklæret sig enig med stationslederen i at ”stålbordet ikke med den nuværende rumopdeling [kan] anbringes i forrummet.”

Direktoratet har i en udtalelse af 13. marts 2006 endvidere henvist til – og henholdt sig til – stationslederens oplysninger om at de domfældte/tilbageholdte så vidt muligt opholder sig i Anstalten for domfældte i Ilulissat og i den forbindelse indtager deres måltider der ”således at man i videst muligt omfang undgår, at der er behov for opvask i detentionen”. Direktoratet har endvidere henholdt sig til politimesterens udtalelse om at det ikke uden en ombygning er muligt at finde et andet sted hvor de anbragte i arresten/detentionen kan vaske op.

I forbindelse med inspektionen i maj måned 2003 oplyste (den daværende) stationsleder at ”mange af de indsatte i arresten/detentionen laver varm mad flere gange om dagen [citeret fra inspektionsrapporten som et referat af de modtagne oplysninger]”.

Jeg var – og er – opmærksom på at de anbragte i detentionen i det omfang det er muligt, opholder sig i dagtimerne i anstalten for domfældte som dagfolk og indtager deres måltider dér. Jeg er dog samtidig opmærksom på at dette – af efterforskningsmæssige grunde, af hensyn til risikoen for undvigelse og andre grunde – ikke altid vil være tilfældet, og at således især tilbageholdte vil risikere at skulle opholde sig i arresten/detentionen i Ilulissat i længere tid.

Jeg henviser eksempelvis til oplysningerne i inspektionssagen om den anbragte med AP.NR. 13/03 som opholdt sig i arresten/detentionen som tilbageholdt fra den 20. januar til den 1. maj 2003, dvs. i 3 måneder og 10 dage, og som ikke var "dagmand" i anstalten for domfældte (jf. pkt. 7.1. i opfølgingsrapporten).

Jeg har noteret mig det oplyste herunder at den varme mad hovedsageligt består af frysevarer – eller i hvert fald gjorde det da den tidligere stationsleder havde ansvaret for arresten/detentionen.

Jeg går på baggrund af det oplyste ud fra at kødet til hakkebøffer indkøbes formet som bøffer der er lige til at lægge på panden.

Det fremgår dog samtidig af de detaljerede oplysninger som jeg nu har modtaget, at tilbehøret også omfatter løg og (ind i mellem) kartofler. Af stationslederens formulering (jf. det udførlige citat ovenfor) kan jeg ikke udlede andet end at løg og kartofler indkøbes som ferskvarer hvilket også forekommer naturligt. Hvordan eksempelvis disse ingredienser kan fortæres uden at det kræver "partering eller forarbejdning" forstår jeg umiddelbart ikke.

Politiet i Ilulissat, Politimesteren i Grønland, Direktoratet for Kriminalforsorgen og Justitsministeriets departement har hidtil alene anset problemet for at være et "opvaskeproblem". Det følger af det som jeg har anført i opfølgingsrapporten og ovenfor, at jeg ikke er overbevist om at problemet kan begrænses hertil.

Forholdene i arresterne/detentionerne i Grønland hører på dette punkt efter det oplyste under Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen og ikke under departementet.

Den endelig vurdering af om forholdene i arresten/detentionen i Ilulissat er sundhedsmæssigt betænkelige, forudsætter en fagkundskab som jeg ikke har. Tilsvarende gælder politiet i Ilulissat, politimesteren og direktoratet.

På baggrund af det som jeg har anført ovenfor, henstiller jeg til Direktoratet for Kriminalforsorgen at rette henvendelse til de kompetente grønlandske fødevaremyndigheder med henblik på at disse myndigheder får mulighed for at undersøge de sundhedsmæssige forhold i arresten/detentionen i Ilulissat der er knyttet til vaskens/"opvaskebordets" placering i toilet- og baderummet og til funktionen heraf (opvask og – muligvis – partering og forarbejdning af mad).

Jeg beder direktoratet underrette mig om resultatet af min henstilling.

Jeg har noteret mig at direktoratet efter en besigtigelse under en tjenesterejse deler politimesterens vurdering hvorefter vasken/opvaskebordet ikke kan adskilles fra toilet- og baderummet uden en egentlig ombygning. Jeg bemærker herved at politimesteren og direktoratet tilsyneladende ikke har overvejet om der i forrummet med den nuværende rumfordeling kunne være plads til en anden/andet (tilsvarende, men mindre) vask/opvaskebord. Jeg sigter hermed til min bemærkning herom midt på s. 4 i opfølgingsrapporten (jf. også citatet herfra ovenfor).

Ad pkt. 2.2. Vinduesudskiftning

Jeg bad i opfølgingsrapporten (nr. 1) politimesteren om at oplyse status vedrørende vinduessagen (om vinduerne nu var udskiftet).

Da Justitsministeriet ikke havde forholdt sig til spørgsmålet om udskiftning af vinduer i detentionscellerne, anmodede jeg endvidere ministeriet om en udtalelse.

Jeg konstaterede desuden at planerne for udskiftning af vinduerne allerede var ændret forud for udsendelsen den 7. april 2004 af den endelige rapport, og at politimesteren i Grønland havde modtaget oplysninger herom fra politiet i Ilulissat forud herfor (med brev af 12. marts 2004), men efter at have modtaget den foreløbige rapport, uden at disse oplysninger var blevet videregivet til mig. Jeg bemærkede herved at den endelige rapport på dette punkt – derfor – ikke havde taget udgangspunkt i de reelle faktiske forhold.

Jeg anmodede politimesteren om en udtalelse også om dette spørgsmål.

Justitsministeriet har i udtalelsen af 4. november 2005 oplyst at ministeriet den 11. august 2005 telefonisk og pr. e-mail har fået bekræftet at de nye vinduer i samtlige detentionslokaler nu var isat.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Det fremgår af de foreliggende oplysninger at sagen om udskiftning af vinduer er blevet forsinket af forskellige grunde – herunder travlhed i Statsfængslet i Kragshede som har produceret de nye vinduer.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om udskiftning af vinduerne.

Politimesteren i Grønland har ikke udtalt sig om politimesterembedets sagsbehandling forud for udsendelsen den 7. april 2004 af den endelige rapport. Tilsvarende gælder Justitsministeriet.

Det er efter min opfattelse beklageligt at jeg ikke forud for udsendelsen af den endelige rapport modtog de aktuelle faktiske oplysninger om vinduesudskiftningen som politimesteren var i besiddelse af. Jeg henviser lige som i opfølgingsrapporten (nr. 1) til indholdet af følgebrevet af 17. februar 2004 til den foreløbige rapport.

Efter min opfattelse burde Justitsministeriet have påtalt dette over for politimesteren.

Ad 7.2. Belægning

Jeg bad politimesteren om at oplyse hvordan de ekstra personer i forhold til antallet af detentionslokaler har været anbragt i perioden fra den 19. december til 26. december 2002. Jeg sigtede især til

den 20. december 2002, kl. 03.50-13.35

den 21. december 2002, kl. 05.20-10.20 og

den 23. december 2002, kl. 06.05-12.45

hvor det måtte lægges til grund at der var i alt seks personer anbragt i arresten/detentionen (heraf fire domfældte/tilbageholdte).

Jeg bemærkede herved at en af de detentionsanbragte den 21. december 2002 var en kvinde (AP.NR. 190/02).

Stationslederen i Ilulissat har i udtalelsen af 12. april 2005 – som politimesteren har henholdt sig til – oplyst følgende om politiets normale anvendelse af de tre detentionsceller:

”Celle nr. 1 anvendes til anholdte, i et vist omfang til tilbageholdte/domfældte og sjældent til berusere.

Celle nr. 2 anvendes til tilbageholdte/domfældte, idet der er monteret faste hyl-der og elstik til radio og fjernsyn.

Celle nr. 3 anvendes hovedsageligt til berusere.”

Om belægget i den angivne periode har stationslederen oplyst:

”Ap.nr. 158, 160 og 187 befandt sig i detentionen fra før den 19. og til efter den 26. december.

Ap.nr. 182 befandt sig i detentionen fra før den 19. december og til den 23. december kl. 0850.

De var anbragt i celle 1 og 2, men opholdt sig oftest i celle 2, hvor der var fjernsyn.

Belægget på celle 1 og 2 har således i en stor del af perioden været på 2 domfældte i hver celle og senere kun 1 i celle 1.”

Jeg må forstå svaret på den måde at stationslederen bekræfter min opfattelse hvorefter der var i alt seks anbragte i arresten/detentionen den 20. og 21. december 2002, mens tidsrummet den 23. december 2002 med i alt seks anbragte efter politimesterens opfattelse har været betydelig kortere end angivet af mig (fra kl. 06.05-08.50).

Af anholdelsesprotokollen fremgår det at AP.NR. 182/02 blev afgivet til detentionen den 10. december 2002, kl. 19.50 efter anholdelse samme dag kl. 19.25 for forsøg på indbrud. Det fremgår endvidere at han fik dom den 19. december 2002, og at han var tilbageholdt indtil den 26. december 2002. Jeg har ved min første gennemgang ikke været opmærksom på at AP.NR. 182/02 – der på daværende tidspunkt var 15½ år gammel – den 23. december 2002, kl. 08.50 blev afgivet til ungdomspensionen i Sisimiut, og jeg har således i det skema til internt brug som blev udfærdiget med henblik på at skabe overblik over belægningen i arresten/detentionen, opført den pågældende som anbragt i arresten/detentionen indtil den 26. december 2002.

Jeg er således enig i politimesterens korrektion af de faktiske oplysninger, og jeg beklager fejlen.

Jeg forstår på stationslederens (og politimesterens) svar at de (fire) domfældte var anbragt sammen to og to i celle 1 og 2 (indtil AP.NR. 182/02 den 23. december 2002 om morgenen blev overført til ungdomspensionen i Sisimiut), og at celle 3 har stået tom i denne periode med henblik på at kunne anvendes til de berusere som der måtte komme op mod jul.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Mit spørgsmål angik også og først og fremmest hvorledes de sidst ankomne (nr. 5 og nr. 6 de pågældende dage) har været anbragt i arresten/detentionen, herunder AP.NR. 190/02 – en kvinde der var anholdt for vold og knivstikkeri.

Jeg forstår på stationslederens svar at der ingen problemer har været med placeringen af ” nr. 5”. Jeg henviser til det anførte om den tomme celle 3.

Om placeringen af ”nr. 6” har stationslederen oplyst at ”nr. 6” den 20. december 2002 (AP.NR. 189/02) – efter at ”nr. 5” AP.NR. 188/02 tidligere på natten var blevet anbragt (ædru) i celle 3 – (ligeledes) blev placeret i celle 3; på en ekstra madras. Også AP.NR. 189/02 der blev anholdt på fersk gerning under et indbrudsforsøg, var ædru.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg lægger til grund at anbringelsen af disse to personer i detentionen kan sidestilles med en venterumsanbringelse i Danmark.

Om belægningen i tiden fra den 21. til den 23. december 2002 har stationslederen oplyst følgende:

”Apnr. 190 befandt sig i detentionen fra den 21. december kl. 0450 til kl. 1020. Hun blev anholdt i forbindelse med vold og var spirituspåvirket. I det nævnte tidsrum blev der foretaget afhøring til politirapport af pågældende. Hun var anbragt alene i celle 3.

Apnr. 191 befandt sig i detentionen fra den 21. december kl. 0520 til kl. 1020. Han blev anholdt for brugstyveri og spirituskørsel og var spirituspåvirket. I det nævnte tidsrum blev der foretaget afhøring til politirapport af pågældende. Det fremgår ikke af visitationsblanketten hvilket celle han var anbragt i.

Da kvinder altid anbringes alene har han ganske sikkert været anbragt i celle 1, da celle 3 som bekendt var optaget af Apnr. 190.

Dette har medført, at de to i celle 1 måtte rykke ind i celle 2.

Der har således i 5 timer været et belæg på 4 i celle 2, hvor der blev lagt ekstra madrasser ind. – Celle 1 og 3 havde i samme periode et belæg på 1 i hver.

Apnr. 192 befandt sig i detentionen fra den 22. december kl. 2355 til den 23. december kl. 1320. Han blev anholdt for beruselse. Han var anbragt alene i celle 3.

Apnr. 193 befandt sig i detentionen fra den 23. december kl. 0605 til kl. 1245. Han blev anholdt i forbindelse med husspektakler og var ædru. Celle 1 og 2 var optaget af 4 domfældte. Han blev derfor anbragt i celle 3 sammen med Apnr. 192 i godt 6½ time.”

Det er naturligvis uheldigt at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at oplyse hvor samtlige detentionsanbragte den 21. december 2002 var placeret.

Jeg har dog noteret mig oplysningen om at kvinder efter fast praksis hos politiet i Ilulissat anbringes alene i arresten/detentionen.

Jeg har noteret mig den tilsvarende oplysning for så vidt angår berusere.

Jeg går i denne forbindelse ud fra at AP.NR. 192 – inden AP.NR. 193 om morgenen den 23. december blev anbragt i celle 3 sammen med ham – er blevet (nogenlunde) ædru efter godt seks timers ophold i detentionen. Jeg har ved en gennemgang af den kopi af anholdelsesprotokollen som jeg har modtaget, noteret mig at denne detentionsanbragte i al fald omkring årsskiftet 2002/2003 har været en ”gammel kending” af politiet, og jeg går ud fra at det relativt langvarige ophold i detentionen på mere end 13 timer skal tilskrives hensynet til ham.

Jeg lægger til grund at (også) anbringelsen af AP.NR. 193 i detentionen kan sidestilles med en venterumsanbringelse i Danmark.

Jeg har i tilknytning til oplysningerne om placeringen den 21. december 2002 af fire domfældte i celle 2 – der som de øvrige to detentionsceller er på ca. 8 m² – noteret mig politiets oplysninger under inspektionen den 23. maj 2003 om at tilbageholdte og domfældte i modsætning til berusere ikke bliver låst inde på cellerne – heller ikke om natten (jf. inspektionsrapporten s. 14). De fire domfældte har således haft mulighed for at lade døren ud til forrummet stå åben.

Jeg foretager mig i øvrigt ikke mere vedrørende spørgsmålet om belægningen i arresten/detentionen i Ilulissat.

Ad 7.9. Tilsyn – AP.NR 07/03

Det fremgik af visitationsblanketten vedrørende AP.NR. 07/03 og af stationslederens liste i udtalelsen af 12. marts 2004 at denne detentionsanbragte, der var påvirket af spiritus i middel grad, truede ”med selvmord og med at skyde betjentene”.

Politimesteren havde ikke haft nogen bemærkninger til det forhold at politiets første tilsyn med denne detentionsanbragte blev ført efter 3½ time. Jeg bad på ovenstående baggrund politimesteren om at uddybe sin udtalelse.

Jeg henviste herved til at de nævnte oplysninger efter min opfattelse som udgangspunkt måtte tilsige et mere intensivt tilsyn end det minimumstilsyn, som gælder efter den nye dagsbefaling. Jeg bemærkede at jeg umiddelbart ikke kunne være enig i at politiets tilsyn med den pågældende havde været tilstrækkeligt.

Jeg bad endvidere Justitsministeriet om en udtalelse.

Stationslederen har anført følgende herom:

”Han [AP.NR. 07/03; min bemærkning] skønnedes ved anholdelsen middel påvirket af spiritus, han var højrøstet, ville begå selvmord (springe i vandet) og ville skyde betjentene angiveligt alt som følge af et skænderi med kæresten.

Han blev antruffet på havnekajen, hvor han befandt sig sammen med hende. Han blev efterfølgende fremstillet for lægen, der fandt ham egnet til detentionsanbringelse.

Ved at fjerne ham fra havnekajen og i øvrigt hindre ham i at få adgang til våben i hans berusede tilstand var den aktuelle trussel elimineret.

Da han intet konkret havde foretaget sig for at virkeliggøre sine trusler og han i øvrigt var kendt fra en tidligere anholdelse som meget voldsom, truende og hidsig over for politiet, blev stationslederen ikke underrettet og der blev ikke iværksat skærpet tilsyn.

På grundlag af det materiale, jeg har til rådighed er det min opfattelse, at selvmords-truslen ikke var aktuel mere ved indsættelsen i detentionen, og der under alle omstændigheder ikke ville være blevet iværksat et skærpet tilsyn.

Det er således efter min opfattelse misvisende, når selvmordstruslen blev påført visitationsblanketten.

Under hensyn til, at der var tale om en beruset anholdt, der havde været meget ophidset, burde der dog være ført et mere intensivt tilsyn af ham i perioden mellem kl. 0400 og kl. 0730, hvilket jeg beklager.”

Politimesteren har supplerende anført:

”...at det af pkt. 2. litra f – i den på daværende tidspunkt gældende dagsbefaling I, nr. 45 – fremgik, at en detentionsanbragt skal fremstilles for læge straks hvis der er grund til at nære mistanke om at han kan være selvmordstruet. Af stationslederens udtalelse fremgår, at pågældende blev fremstillet for lægen inden anbringelse i detentionen og at lægen fandt pågældende egnet til detentionsanbringelse. Henset til at der var tale om en beruset anholdt, der efter det oplyste tillige var meget ophidset, burde en konkret vurdering af den indsattes tilstand have medført, at der blev ført et skærpet tilsyn, trods lægens egnethedsvurdering.”

Justitsministeriet har i udtalelsen af 4. november 2005 henvist til at stationslederen har beklaget at politiet ikke ”havde ført skærpet tilsyn med den pågældende” og at politimesteren i sin udtalelse har erklæret sig enig med stationslederen i, ”at man burde have ført skærpet tilsyn med den pågældende”.

Justitsministeriet har endvidere anført følgende:

”Justitsministeriet er enig med Politimesteren i Grønland i, at det er beklageligt, at der ikke blev føret skærpet tilsyn med den detentionsanbragte. På baggrund af det af politimesteren oplyste, foretager Justitsministeriet sig imidlertid ikke yderligere.”

Jeg tager til efterretning at tilsynet med den detentionsanbragte efter såvel politimesterens som Justitsministeriets opfattelse burde have været ført som et ”skærpet tilsyn”.

Idet jeg går ud fra at Politimesteren i Grønland har gjort politiet i Ilulissat bekendt med sin opfattelse, foretager mig ikke mere udover at bemærke følgende:

Stationslederen i Ilulissat har ikke – som Justitsministeriet synes at have forudsat – vurderet at der var behov for et skærpet tilsyn med AP.NR. 07/03, men har alene udtalt at der burde have været ført et ”mere intensivt tilsyn af ham” i de første 3½ time af anbringelsen i detentionen.

Reglerne om skærpet tilsyn i den dagældende dagsbefaling var ikke så præcist formuleret som de er i den nugældende dagsbefaling nr. 1 af 20. april 2004 hvorefter et skærpet tilsyn kun kan føres ved personlig fremmøde i detentionen (fysisk tilsyn), men jeg går ud fra at den tidligere dagsbefaling blev forstået på samme måde. Hvad stationslederen har tænkt på da han afgav sin vurdering hvorefter politiet kunne have nøjedes med et ”mere intensivt tilsyn” med AP.NR. 07/03 i de sene nattetimer den 11. januar 2003 – i modsætning til et skærpet tilsyn – ved jeg ikke. Jeg går imidlertid ud fra at det kan have været dette.

Opfølgning

Jeg har ovenfor under pkt. 2.1. henstillet til Direktoratet for Kriminalforsorgen at rette henvendelse til de kompetente grønlandske fødevaremyndigheder med henblik på at disse myndigheder får mulighed for at undersøge de sundhedsmæssige forhold i arresten/detentionen i Ilulissat.

Underretning

Denne rapport sendes til politiet i Ilulissat, Politimesteren i Grønland, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Justitsministeriet, Det Grønlandske Kriminalforsorgsnævn, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.